

..אני דווקא שמח, או

ריים, כדי להרגיע את המתח החברתי בארץ — גרמה לי באקספאיר בלתי צפוי.

לכאורה, למי איכפת גורלו של מיליונר ואיש החברה הגבוהה, המבזבז הון-תועפות על מסיבות ואורח-חיים של מיליונר, תוך התעלמות מחוצפת משיכבות העוני? חישוב הגיוני לכאורה זה של הממשלה נכשל, באיזה מקום. יותר ויותר קולות החלו נשמעים, בימים האחרונים, בציבור ומעל דפי העיתונים. לא כליכך בעד פוקה — כמו נגד התנהגותם הגסה של החוקרים, שהזכירה חוקרים אחרים, במדיניות אחת, רות, במישטרים אחרים — שי איש לא רוצה לראותם בארץ.

לגן-עדן

וחזרה

מאוד התרגשתי מהיכתב מכתב שהתפרסם השבוע במעריב, אמר פוקה (ראה מייבצע אליבי, בעמוד 18). „אני שמח לשמוע שאני לא היחיד שחושב שהאנשים הלא אלה התנהגו כמו ברברים. אני לא חושב שאכנס למעצר, הנה עובדה שאפילו לא שומרים עליי. זה באמת מיותר. אם הייתי רוצה להעביר משהו למישהו הייתי יכול בקלות פה, בבית-חולים. אבל אין לי צורך. אני אלך למשפט, באופן גלוי וישר. לא איכפת לי אפילו אם אני אצטרך להוציא את כל הכסף שלי על משפטים.

את יודעת, זה מזכיר לי בדיחה על יהודי אחד שעבר ניתוח השתל-לב. באמצע הניתוח פסק הלב שלו לעבוד במשך כשעה. באותה שעה הוא היה מת, ועלה לשמיים. כשהחזירו אותו לחיים והוא התפרסם כמת, שחזר לתחייה. הוא התקבל לראיון אצל האפיפיור, אתה יודע, הוא לחש לאפיפיור, הייתי שם למעלה, ויש לי בשורות רעות בשבילך: אין שם אף אחד. אתה יודע מה? השיב לו האפיפיור כשהוא נותן לו ערימה ענקית של דולרים, שיישאר בינינו.

משם, יצא היהודי לכרוש ציב — זה היה עוד בימי כרושצ'וב — וגילה לו: אתה יודע? יש לי בשורות רעות

בשיא החיים: פוקה רוקד ליד אנדי, במסיבת פורים בדיסקוטק

דעת שעמוס הוא הגיבור של הספר מנוחת הלוחם, של כריסטיאן רושפור? לא, לא ידעתי. „בספר, אחרי שהגיבורה מצילה את הגיבור מהתאבדות, היא דואגת לו ומטפלת בו. אחרי שהמטרה הצילה אותי, היא תפרנס אותי עכשיו. למה לי לדאוג?”

פוקה. „היא התאהבה בי, וכאה עכשיו לארץ כדי להיות אתי. אחרי שלקחו אותי לבית-חולים, היא עברה לגור, מהדירה שלי, להילטון. קראו לה פעמיים למשטרה אחרי זה. כל כך הטרידו אותה, שברגע שהבטחתי לה שאני כבר בסדר, היא עזבה את הארץ. היא באה אלי כאן להדסה כל יום, עד היום. היום היא יצאה באליטליה.”

(המשך מעמוד 19)
גיב: „אני מרגיש כאילו אני מתכוונן לחגי-המולד.”
לא הבנתי למה הוא מתכוון. „כמו חזיר שמפטמים אותו לפני החג”, הסביר לי, „כדי לשחוט אותו בחג. לשמח את לב ההמון הצהל”.

זרם המבקרים גדול. זרי הפרחים מציינים טברים. פוקה דואג לחלקם שווה בשווה בין כל חבריו לחדר. רוב הזרים צנועים, ביניהם בולט אחד ענק, של שושנים אדום מות — מתנת יולדתו הגרמניה. „היכרתי אותה בסאן-מוריץ”, מספר לי

לזרוק לכלבים

עומת זאת הוא מתרגש דווקא מהתגובות הציניות בפרשה. נראה שהחלטתה של הממשלה לזרוק אותו לכלבים, יחד עם כמה עשירים

